

عنوان مقاله:

بررسی رابطه نظر و عمل از منظر علامه طباطبایی (ره)

محل انتشار:

مجله جستارهایی در فلسفه و کلام، دوره 56، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

عبدالله محمدی - عضو هیئت علمی گروه حکمت عملی موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران

خلاصه مقاله:

این جستار در پی تبیین رابطه نظر و عمل در اندیشه علامه طباطبایی با هدف روشن شدن یکی از مهم ترین ارکان حکمت عملی؛ یعنی رابطه نظر و عمل از منظر این حکیم نوصدرایی است که با روش توصیفی و تحلیلی، ضمن واکاوی آثار علامه طباطبایی، در مواردی که ایشان به صورت مستقل به این مسئله وارد نشده، آن را براساس مبانی وی بازسازی کرده است. حاصل آنکه: علم از منظر علامه طباطبایی مبدا تمام رفتار های انسان است. علم و عمل، امور وجودی هستند و در نتیجه، شدت علم سبب شدت عمل می شود. بین نظر و عمل، تعاملی دوطرفه برقرار است. علامه با تاکید ویژه بر مفهوم التفات توانسته است عصمت معصومان و نیز تحقق ملکات اخلاقی را نیز با حقیقت علم مرتبط سازد. نوآوری های این جستار عبارت اند از: سازمان دهی سخنان پراکنده علامه در این بحث، اصطلاح چهار تقریر از فرایند تعامل نظر و عمل، ارائه تقریری ابتکاری از تاثیر عمل بر نظر، تکمیل دیدگاه علامه با رویکرد وجودی و نیز دخالت دادن حقیقت اعتباریات، نمایان ساختن پیامد های این دیدگاه در علوم انسانی.

کلمات کلیدی:

نظر، عمل، التفات، علامه طباطبایی، حکمت عملی، فلسفه عمل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2055349>

